

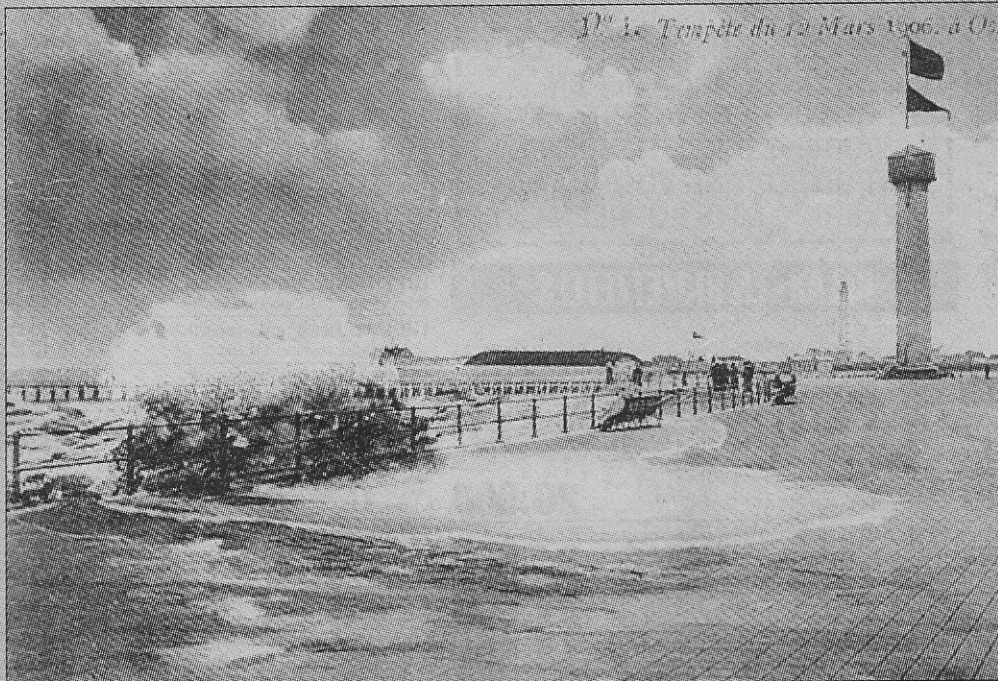
Over dijken en stormen

De laatste jaren komt het veelvuldig voor dat bij springtij en stormwind de golven uiteenspaten op de Oostendse wandeldijk. Zelfs in de zomermaanden.

Sinds het bouwen van grote flats op de dijk, tussen Klein Strand en kursaal, schijnt dat fenomeen te zijn toegenomen. Daarbij zorgen de stormwinden vanuit zee daar voor turbulentie en het zuigefect naar de zijstraten toe.

Oude studies

Stadsbibliothecaris-archivaris Carlo Loontjens publiceerde in 1940 een interessante studie *Duin- en strandverdediging langs de Vlaamsche kust*. Daarin staat een overzicht van de toestand langsheen de Belgische kust door de eeuwen heen. Merkwaardig daarbij is de aantekening van de jonge geleerde Frans Van Rysselberghe die er in 1887 op wees dat het waterpeil van vijf meter boven de laagste waterstand, veel verder landinwaarts reikte. Eén eeuw eerder in 1776 schreef prior Mann, van het Engels klooster in Nieuwpoort, dat de storm van 1767 er voor zorgde dat het zeewater op de grote markt in Oostende 41 centimeter hoog stond. Waar Mann in 1776 stelde dat de straten van Oostende 3m61 boven het gemiddelde zeepeil lagen, stelde Van Rysselberghe vast dat dit intussen maar 2m.55 was geworden.

Een storm in 1906 was destijds nog een hele belevenis.

De les van 1953

Het al dan niet stijgen van het zeewaterpeil vóór de Belgische kust, houdt de ingenieurs al langer bezig. Daarentrent zijn nog meer studies bekend. Deze van Bovie (1886), A. Rutot (1897), E. Jonckheere (1903), B. Schulz (1925), hydrograaf J. Lauwers en astronoom M. Charlier. Zo kwam men volgens de waarnemingen van 1925 tot 1927 tot de vaststelling dat het zee-waterpeil sinds 1885 met liefst twaalf centimeter was gestegen!

Spreken veel studies mekaar tegen, dan staat het onmiskenbaar vast dat de watermassa in de Noordzee in beweging is. De Nederlanders bijvoorbeeld hebben uit de

vernietigende springvloed van 1953, die ook in ons land slachtoffers maakte, intussen wel de nodige lessen getrokken. Stormkeringen en huizenhoge dijken moeten een herhaling van het overstromingsdrama verhinderen.

De achillespees

Maar wat met de Vlaamse kust? Men kan niet ontkennen dat sommige duinenstroken bedenkelijk laag en smal zijn geworden. De achillespees van de kustverdediging bevindt zich ten oosten van Bredene. De dag dat er zich daar een breuk voordoet, is de kans groot dat het zeewater tot in Meetkerke reikt.

En dan is er de dijk vóór de oude stadskern in Oostende. Ideaal zou zijn de dijk daar

drie à vier meter te verhogen. Die denkpiste zou evenwel een revolutie ontketenen bij de aldaar gevestigde bodega's, tea-rooms, restaurants en residentiële met zicht op zee. Tenzij men de gelagzalen op verdiepingen onderbrengt die boven de nieuwe dijk uitkomen.

Kunstmatig strand geen certitude

Wellicht kiest Oostende daar voor een onderwaterdijk in zee en een kunstmatig strand. Maar wat met de Visserskaai, de dokken en het havengebied? Het kunstmatig strand zal bij noodweer nooit kunnen beletten dat het water aan de kade's ons tot aan de lippen zal staan. Waar vielen bij de overstroming van 1953 trouwens een half dozijn slachtoffers te betreuren? Juist: op 't Sas naast de vaart in het verlengde van de achterhaven...

Miel Vansteenkiste

Er werd de voorbije jaren door de overheid veel energie gestoken in de bezorgdheid rond de identiteit van de kust. Deze moest in de eerste plaats Vlaams zijn. Had men niet liever geopteerd voor het versterken van die Vlaamse kust? We moeten Caesar hier geven wat hem toekomt. De gewezen Oostendse VU-volksvertegenwoordiger Emiel Vansteenkiste accentueerde bij de overheid als enige mandaris herhaaldelijk en met klem de broosheid van onze kust. Een gehoor was er nauwelijks.

Beeld van de storm die in 1936 woedde op de dijk.